

Zároveň bych chtěl informovat, že se zvyšují nároky na studium na fakultě, a současný druhý ročník, tj. ti, kteří nastoupili loni, přišel o 90 kolegů, kteří neuspěli a nepokračují ve studiu. To, co bylo dříve, problémy zejména ve vyšších fázích studia, se nám podařilo, zdá se, zlomit. Byli bychom rádi, aby zejména první a druhý ročník byl, jako to bývá i v jiných vysokoškolských oborech, určitým sítem. Čili ne každý, kdo nastoupí, také skončí. Určité problémy jsou třeba s délkou studia a s otázkami placení atd., ale tím nechci tady zatěžovat.

Chtěl bych ale připomenout jinou věc. Před rokem jsem zde uvedl, že hovoříme pravidelně a oprávněně o tzv. soudcovské samosprávě nebo o větší emancipaci soudnictví zejména na moci výkonné, ale že hrozilo, že dojde k závažné destrukci akademické samosprávy. A víte, že se podařilo, zejména nasazením studentů téměř všech veřejných vysokých škol, toto nebezpečí odvrátit. V rámci tzv. „týdne neklidu“, který proběhl začátkem roku, došlo k masivním formám různých protestů, včetně zapojení naší fakulty, kde proběhl dokonce symbolický akt vyhazování melounů, tedy milionů za reformu vysokých škol, jejíž podstatou nepochybně bylo zrušit akademickou samosprávu. Došlo i k demisi ministra školství, mládeže a tělovýchovy, byť z více důvodů, nejenom z tohoto. A současné vedení ministerstva v čele s panem profesorem Fialou přistupuje k řadě věcí velmi racionálně. Mimo jiné začalo pracovat na novelizaci zákona o vysokých školách. Myslím si, že není na vysokých školách nikdo, kdo by tvrdil, že se nemá nic měnit. Žijeme samozřejmě v prostředí, které vyvolává nutnost diskusí a změn, ale takových, které nepůjdou proti podstatě věci, nýbrž budou adaptovat vysoké školy na měnící se podmínky a budou postupovat třeba i krok za krokem uvážlivě. A zdá se, že navržená novela zákona o vysokých školách bude dobrým východiskem pro takovouto diskusi.

Chtěl bych informovat o tom, že na naší fakultě skončil dlouhodobý výzkumný záměr, který jsme řešili sedm let. Byl zadán ministerstvem a měl poměrně široké zaměření na proměny práva v současnosti. Byl i oceněn jako vynikající řešení. Vyšla řada publikací v různých oborech práva a začali jsme z iniciativy univerzity řešit na fakultě tři projekty. Protože zase půjde o dlouhodobou záležitost, bylo by dobré, kdyby se představitelé praxe více zapojili. My se setkáváme s tím, že na různých konferencích jsou představitelé soudcovského stavu, státní zástupci, advokáti, notáři a další, ale možná právě v oblasti institucionálních proměn by zde byla možnost prohloubit vzájemnou diskusi a využít platformu, která je takto vytvořena. Já osobně sám vedu jeden z těch tří programů, který se zabývá bezprostředně tím, co je nám blízké v této souvislosti, tj. institucionálními a normativními

proměnami práva v podmínkách europeizace a globalizace práva. Pak další je věnován soukromému právu a další veřejnému právu už v nějaké detailnější podobě. Budeme rádi, pokud se spolupráce posune i do těchto koncepčních úvah. Lze přijít i se zkušenostmi, které vznikají na základě komparativních znalostí, a zejména s jakýmsi odstupem, který nabízí oblast teoretická.

Závěrem bych chtěl všechny přítomné pozvat na významnou událost, která se bude konat na Univerzitě Karlově příští týden. Rádi vás uvidíme na slavnostní promoci, která bude ve středu 17. října ve 14 hodin, kde dva z nejvýznamnějších žijících právních vědců současnosti dostanou čestné doktoráty UK. Oba přitom prokázali významný vliv právě i v oblasti justice. Oba dva jsou shodou okolností Robertové, takže můžeme říci, že je to doktorát dvou Robertů. A to profesora Roberta Alexyho, který reprezentuje německou právní vědu a který je autorem řady publikací týkajících se právních principů, základních práv, jejich poměrování, které ovlivnilo i náš Ústavní soud. A pokud jde o francouzskou právní vědu i praxi, je to profesor Robert Badinter, který zastával i funkci ministra spravedlnosti Francouzské republiky a předsedy ústavní rady a který se významně zasloužil o zrušení trestu smrti ve Francii ještě předtím, než byl přijat známý dodatkový protokol o jeho zákazu v rámci Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, konkrétně v roce 1982.

Ale samozřejmě budu se těšit, že se uvidíme i při jiných, méně slavnostních a pracovních příležitostech, a jsem rád, že kontakty mezi Soudcovskou unií, reprezentující soudcovský stav, a akademickou obcí, zejména naší právnickou fakultou, jsou již trvalé a mohou se vlastně jen prohlubovat.

Mgr. et Mgr. Jan Petrov, LL.M., ředitel Justiční akademie

Je mi ctí, že zde mohu prezentovat aktivity Justiční akademie. Asi to vaše jednání je pro nás jednou z nejdůležitějších akcí během roku vůbec. Jako soudci jste vedle státních zástupců naše nejvýznamnější cílová skupina. Možná ostatní vaše hosty jste pozvali proto, aby vás pozdravili a řekli vám něco zajímavého. Mě i pro to, abych vám složil úcty. Ale těch sedm vyhrazených minut mi neumožňuje nějaké podrobnější vystoupení. A také jsem tedy loni ten vyhrazený čas trochu překročil, omlouvám se za to, a letos bych rád byl o to kratší. Proto jsme s mými kolegy pro vás připravili šestistránkový prezentační materiál, který, věřím, přehledně shrnuje, co pro vás děláme. Měl by být co nejstručnější a neměl by obsahovat ani slovo navíc.

Když to velmi krátce shrnu, asi nejvíce vás nyní zajímá výuka nového soukromého práva. Nyní na podzim vám nabízíme 15 seminářů. Zatím až na výjimky

jen v Praze a Kroměříži. Ale to není ten správný model. Od ledna 2013 nasazujeme regionální vzdělávání. V každém regionu by během roku 2013 mělo proběhnout 8–10 vzdělávacích akcí. Ty by měly zcela pokrýt téma rekodifikace. V roce 2014 se tento rozsah akcí v tomto formátu vlastně ještě jednou zopakuje. Dohromady se tedy jedná, vedle patnácti akcí v roce 2012, o 80 akcí v roce 2013 a ještě jednou 80 akcí v roce 2014. A to většinou jsou dvoudenní, takže dohromady je to čistých přes 300 výukových dnů.

Dále dokončujeme projekt ekonomie, finance a management, který také naplno začne v lednu 2013. Víím, že to je možná trochu nešikovný souběh. Je to dáno tím, že v nějakém časovém rozmezí byly dostupné fondy Evropské unie. Peníze nyní jsou, později nebudou. Snažili jsme se je proto využít co nejvíce. V rámci projektu nabízíme vzdělávání v businessových zkušenostech, základním vhledu do dějů v reálném světě, tak, abyste právní případy a normy aplikovali s citem. Ty přednášky nebudou nijak akademické. Neznamena to, že tam přijde pán a bude cosi čmárat na tabuli. Uvědomujeme si, že tady musíme přijít se zásadně jinou výukovou metodou. Vše se bude vyučovat na konkrétních případech, nad kterými během hodiny proběhne diskuse.

Když pak shrnu zbytek, tak uspěli jsme v grantové žádosti u Evropské komise se sérií seminářů o hospodářské soutěži, organizujeme řadu a řadu výměnných pobytů s různými partnery, podíleli jsme se na novelizaci studia vyšších soudních úředníků. Zde nově bude kladen důraz na specializaci VSÚ tak, aby alespoň v jedné oblasti byli opravdu excelentní. Těmi oblastmi je obecné civilní právo, trestní právo, insolvence a obchodní rejstřík. A mimo to všechno vám nabízíme vzdělávací akce v obvyklém rozsahu. Celkem jde o více než 500 akcí ročně.

Nyní bych rád poděkoval za významnou pomoc našim partnerům. Mnoho z nich sedí v tomto sále. Především soudcům, státním zástupcům, kteří k nám jezdí přednášet, a to asi ne za úplně podstatnou odměnu. Soudcům, státním zástupcům a střednímu personálu, který se s námi podílí na přípravě e-learningových materiálů, kulatých stolech, diskusích o obsahu toho, co se má vzdělávat a jak. Členům Rady Justiční akademie, kteří program vzdělávání pro vás nejenom schvalují, ale i ho velmi významně připravují. Ministerstvu spravedlnosti, které nám dává dobré peníze. Bez těchto prostředků bychom rovněž vzdělávali, ale v podstatně menším rozsahu. Pak samozřejmě soudům a Kanceláři ombudsmana, kde nám ochotně nabízejí své prostory. A v neposlední řadě vrcholným soudům, které se s námi podílejí na přípravě konferencí a významně identifikují kvalitní lektory. Třeba v případě rekodifikace je jedna polovina lektorů z řad soudců Nejvyššího soudu.

Snažíme se vás o těch nastávajících seminářích informovat všemi možnými cestami. Prostřednictvím personalistek na vašich soudech, prostřednictvím systému ASJA, emaily, informačními věstníky. Rád bych se vás zeptal, jestli to takto stačí, jestli se o vzdělávacích akcích dozvídáte včas, anebo jestli byste upřednostnili další způsoby komunikace, případně jiné načasování. Za druhé: Vzdělávání, které nabízíme v roce 2013 a 2014, bude svým rozsahem masivní. Poté si asi od vzdělávání rádi odpočinete. Je otázka, jakým směrem se má Justiční akademie rozvíjet poté. Stojí za úvahu, jestli by neměla směřovat k tomu, být nejenom vzdělávací, ale i servisní organizací pro justici, která by byla schopna připravovat například analýzy, podklady, testy, výběrová řízení ...

*Zápisky 11: V pátečních odpoledních hodinách tradičně jednájí delegáti sněmu ve třech pracovních skupinách, zatímco hosté se vydají na obchůzky či objížďky okolí. Druhou z obou činností nebudu popisovat, protože doba internetová svádí lidi hůř než obludy v Messinské úžině – realita přestává být důležitou, je plně nahrazována virtualitou, jíž se pro vyšší efekt dokonce říká „virtuální realita“, což je, jak každý soudce uzná, *contradictio in adiecto*. Chcete-li tedy spatřit to, co spatřil řádný host na hlubockém shromáždění, hajdy na Hlubokou, prosím pěkně. Tady to totiž nespátříte.*

Nespátříte ovšem ani detailní obraz toho, co se událo na pracovních skupinách, a to z několika důvodů:

*1. Skupiny jsou tři, jak již řečeno, a já jsem jeden. Jelikož se nemohu rozčtvrtit (čtvrtou část totiž nutno využít ke kuloárním jednáním, přípravě informací pro média, rozhovorům s autory a partnery časopisu *Soudce et cetera*), není v mých silách sedět tam i tam i tam i tam. Tento nedostatek částečně řešilo uspořádání konferenčních prostor. Z velkého sálu, kde se konalo plénum, vytvořily se dvěma zástěnami tři menší sálky pro skupiny.*